

تأثیر مذهب بر شکل گیری نماد در معماری آرامگاه های پادشاهان هخامنشی^۱

مجید ساریخانی^۱، منظم حقیقت^{۲*}

Sarikhanimajid@yahoo.com

۱- استادیار گروه باستان شناسی دانشگاه شهرکرد،

۲- دانشجویی کارشناسی ارشد باستان شناسی دانشگاه شهرکرد، moazzamhaghighat5550@gmail.com

چکیده

سلسله هخامنشی حدود ۲۲۷ سال و از ۵۵۹ تا ۳۳۲ قبل از میلاد حکومت کردند. محدوده جغرافیایی آنها از شمال به کنار دریای سیاه (مقدونیه) و از غرب به ساتراپی لیبی و از شرق به هند و از جنوب به خلیج فارس منتهی می شود. طبق گفته هرودت هخامنشیان از طایفه پاسارگادیان بوده اند که در پارس اقامت داشته اند و سر سلسله آنها هخامنش بوده است. با وجود آمدن شاهنشاهی هخامنشی ابتدا آرامگاه هایی در سطح دشت و سپس شکل گیری گوردخمه ها در دل صخره ها نمودار شد که نمونه بارز آن مقابر شاهی نقش رستم است. گورهای حفره سنگی و صخره های که بیشتر آنها در کوهستان بالای تخت جمشید شکل گرفته نیز از جمله تدفین های این دوره است که به پادشاهان تعلق داشته است. بدون شک تفاوت های مذکور ریشه در شرایط جغرافیایی، اجتماعی، میزان ضعف یا اقتدار حاکمیت، عقاید و آیین های مرسوم آن دوران بوده است. و با توجه به شواهد باقیمانده می توان اذعان داشت که ترکیبی از هنر ملت های مختلف است. شیوه های مقبره سازی این دوران از تمدن های گذشته (اورارتو، ماد، عیلام، آشوری و یونانی) بوده و همچنین دلایل مذهبی هم را شامل می شود. یکی از مظاهر عظیم تمدن فرهنگ ایرانی نشان دهنده قدمت و شکوه ایران باستان می باشد، چگونگی زندگی پادشاهان و حتی چگونگی مرگ و آرامگاه آنان است. روش تحقیق پژوهش حاضر، توصیفی - تحلیلی می باشد. نوع تحقیق کاربردی است و ابزار گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای و میدانی می باشد. محقق با توجه به مشاهدات خود در آثار همچون تخت جمشید، پاسارگاد، نقش رستم بازدید شده به تحلیل موضوع می پردازد.

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:
باستان شناسی، تاریخ.

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

سلسله هخامنشی، آرامگاه های هخامنشی، پاسارگاد، تخت جمشید، نقش رستم.

^۱ این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد منظم حقیقت با عنوان بررسی و تحلیل نقشمایه ها و معماری آرامگاه های پادشاهان هخامنشی در سال تحصیلی ۱۳۹۷ در دانشگاه شهرکرد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، گروه باستان شناسی.